

Liepoja – kaip iš natų!

Pažintinis pėsčiųjų maršrutas

Maršruto ilgis: **3,5 km arba 5,1 km**

Trukmė: **1–2 valandos**

Pradžios ir pabaigos vieta: **Liepojos regiono turizmo informacijos biuras**

3,5 km

2,6 km

Aplinkinis kelias

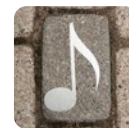

**Liepojos regiono
turizmo informacijos biuras**

Rožu laukums 5/6, +371 63 480 808, +371 29 402 111
www.liepaja.travel

Maršrutas „Liepoja kaip iš natų!“ tai patogiausias būdas susipažinti su Liepoja ir apžiūrėti pačiame centre esančias didžiausias ir ryškiausias istorines, kultūrinės bei architektūrinės jos vertybes.

Apžiūrėdamas miestą pasinaudok žemėlapiu ir specialiomis, grindinyje įspaustomis natomis. Maršrutas veda laikrodžio rodyklės kryptimi.

Smuiko raktas – Rožių aikštė

Rožių aikštė yra tikroji miesto širdis. Tai buvusi turgaus aikštė, nuo XVII amžiaus tapusi bene populiariausia žmonių susitikimo vieta. Iki šių dienų išliko savo bokšteliais į dangų besistiebiantis 1862 metų pastatas, kuriame kadaise veikė miesto mėsinė. Dabartinis pavaldas ir vardas aikštei suteiktas 1911 metais. Tuomet aikštę pradėta apželdinti, joje pasodinta rožių lėšvė, o turgus perkeltas į dabartinę jo vietą. Aikštės centre, ant rožių lėšvės apvadų, pastabi akis pamatys partnerinių Liepojos miestų herbų. Jau pačioje maršruto pradžioje būtina žengtelėkite kairėn ir užsukite į vidinį Romos sodo kiemą. Šio lankytino objekto istorijos pradžia siekia tolimuosius 1882 metus. Tuomet čia būta prekybos namų, o kiek vėliau – viešbučio. Verta apžiūrėti po vidinio kiemo esančius požeminius rūsius, kadangi ten dabar yra įrengta dailės galerija, kurioje eksponuojama gausi XX a. Liepojos dailininkų meno darbų kolekcija. Toliau natų kelias pasuka į Živju gatvę, kuriai pavadinimas suteiktas nuo žuvų turgaus, kadaise šurmuliavusio pačiame gatvės gale prie Kuršių aikštės.

Do – ponios Hoijerės viešbutis

Savo ruožtu Kungu ir Bārņu gatvių pašonėje ekskursantai ras keletą unikalių XVII ir XVIII amžiaus pastatų. Pirmieji žvilgsnį turėtų patraukti kadaise miesto svečius priiminėję ponios Hoijerės svečių namai – vienas seniausių Liepojos gyvenamųjų namų, kuriame šiuo metu veikia XVII–XIX a. interjero muziejus. Kiek kairiau jo matyti tipiškas XVII–XVIII a. sandūros mūrinis gyvenamasis namas. Tolėliau, už ponios Hoijerės viešbučio, Bārņu gatvėje, slepiasi dar vienas miesto senolis. Tai senosios XVII a. rąstinių namų statybos pavyzdys. Pastarasis namas pastatytas ant žemo mūrinio cokolio ir turi statų čerpinį stogą. Šio senolio sienos mena laikus, kai Liepojoje viešėjo Rusijos caras Petras I ir Švedijos karalius Karolis XII. Tęsdami ekskursiją natų keliu, nepamirškite nuleisti nosis žemyn ir žvilgtelėti į seną plytinę Palmu gatvės šaligatvio dangą. Ji padaryta iš brokuotų plytų, pagamintų apytikriai prieš 150 metų.

Re – Petro turgus

Kitapus centrinio jėjimo į Petro turgų išsididžiai stūkso aukščiausias Liepojos statinys – šv. Onos liuteronų bažnyčia. Raudonplyčio bažnyčios bokšto aukštis apytikriai siekia net 60 metrų. Šie Dievo namai pašventinti tolimaisiais 1587 metais, tačiau, bėgant metams, nesky buvo perstatinėjami. Ši šventovė didžiojoji savo išskirtinū mediniu altoriumi, kurio aukštis 9,7 m, o plotis – 5,8 m. Ne ką mažiau įspūdingas yra ir Liepojos Petro turgus, kadangi tai antras didžiausias turgus visoje Latvijoje. Jame besilankančių pirkėjų visada laukia didelis vietinių žemdirbių ir namudininkų išaugintos ir pagamintos produkcijos pasirinkimas. Šį Art Nouveau stiliaus paviljoną suprojektavo architektas Ludvigas Melvilis. Turgaus pastatas išliko 1910 metais kadaise buvusių kareivinių vietoje. Jis netruko išsiskirti savo novatoriškumu – išskirtine stogo konstrukcija ir dideliais langais, užtikriniais gerą vėdą patalpų apšvietimą. Turgus į dabartinę savo vietą perkeltas iš Rožių aikštės.

Mi – Šv. Juozapo katedra

Šv. Juozapo katedra puikuojasi didžiausios katalikų bažnyčios visoje Kuržemėje vardu. Lankytojai čionai užsuka pamatyti puošnias ir išskirtinio interjero. Įdomi bei nekasdienė ir katedros architektūra, mat, pats šventovės pastatas yra sudarytas iš dviejų atskirų statinių. Dabartinis pavaldas suformuotas XIX a., kai prie nedidelės mūrinės bažnyčios pastatytas didžiulis priestatas. Centrinį senosios bažnytelės altorių dabar galima rasti vienoje katedros koplyčių (kairėje pusėje). Užsukus į šią koplyčią, į akis krinta tai, jog senasis altorius yra kur kas žemiau dabartinio katedros grindų lygio. Dėmesio vertas ir į kairę nuo katedros esantis dar vienas Liepojos senolis – rūmai, kuriuose kažkada buvo įsikūręs Kuržemės apygardos teismas, o dabar darbuojasi Liepojos miesto savivaldybė. Tiesa, reikėtų priminti, kad įeiti į bažnyčią patogiausia iš dešinės pusės, iš Rakstvežu gatvės.

Čia gali pasirinkti – eiti toliau pro miesto centrą ar pasukti į pajūrio parką ir paplūdimį.

Abu maršrutai ties natų ženklais „sol“ vėl susijungia ir toliau tęsiasi kartu.

3,5 km maršrutas toliau driekiasi miesto centru link ženklo „fa“.

Fa – Art Nouveau stiliaus pastatai

Pasiekus Graudu gatvę, vėta stabtelėti ir įdėmiau apžiūrėti europinio lygio Art Nouveau stiliaus pastatus. Pirmieji šio architektūrinio stiliaus pastatai, dažniausia parduotuvės arba nuomai skirti gyvenamieji namai, Liepojoje pradėti statyti XX a. pradžioje. Tai buvo miesto ekonominio klestėjimo laikotarpis, kuriuo pasiturintieji miestelėnai stengėsi investuoti savo pinigų į nekilnojamąjį turtą ir skirti daug dėmesio pastatų architektūrai, įvairioms dizaino detalėms. Deja, viską pakeitė Antrasis pasaulinis karas, kurio metu didžioji dalis šios gražiosios miesto architektūros buvo negrįžtamai sunaikinta.

Sol – Liepojos valstybinė gimnazija

Už vieno iš Liepojos himno personažų, vaitininko, nugaros išskyla baltas, puošnus Art Nouveau stiliaus pastatas – Liepojos valstybinė gimnazija. Tai 1912 metais Ludvigo Melvilio suprojektuotas pastatas, kuriame kadaise veikė mergaičių gimnazija. Akylesnė akis netruka pastebėti švietimo įstaigų architektūrai nebūdingą apdailą ir dizaino detales. Į gatvę nukreiptas šio pastato fasadas ypač puošnus ir turintis daug subtilių dizaino detalių. Fasado puošnumu gimnazijai nusileidžia kitoje Kūrmajos prospekto pusėje stovintis pilkšvas namas. Tai dabartiniai apygardos teismo rūmai, kuriuose anksčiau buvo įsikūrusi Rusijos–Rytų Azijos laivybos būstinė. Joje veikė kompanija, organizavusi tiesioginius garlaivių reisus iš Liepojos į Niujorką. Pasinaudoję šios kompanijos paslaugomis, kasmet per Liepojos uostą į tolimus kraštus išvykdavo per 40 000 žmonių. Dešiniau vaitininko matyti kadaise veikusi Navigacijos mokykla, pastatyta 1876 metais. Ryškiausia centrinio jo fasado detalė yra bokštelis, kuriame mokyklos darbo metais buvo įrengta observatorija.

Pauzė – Juliannos kiamas

Čia būta pramoninės miesto teritorijos, kurioje veikė spaustuvė, kiek vėliau siuvimo fabrikas. Dabar tai kultūros ir poilsio erdvė „Juliannas pagalmas“ (lt. Julijanos kiamas). Patekusi į kūrybingų investuotojų rankas, ši vieta vėto patrauklia aplinka darbu ir poilsui. Tai puikus pasirinkimas atėjus laikui padaryti pertrauką, ieškant vietos trumpam prisėsti, skaniai pavalyti ar atsigerti gaiviųjų gėrimų. Pažintinio maršruto tęsinys toliau nuveda iki Prekybos kanalo, sujungiančio Liepojos ežerą ir Baltijos jūrą. Šis kanalas iškastas 1703 metais. Šiuos metus galima laikyti didelio ir modernaus uosto statybos pradžia. Kulniuojant promenada, vėta žengti kėlis žingsnius į šoną ir apžiūrėti prieplaukoje prisišvartavusius žvejybinis laivus ir jachtas. Savo ruožtu prie pėsčiųjų tiltelio galima nuodugniau patyrinėti taktilinį kanalo ir jo apylinkių maketą. Dėmesio vertas ir ten pat savo valandas skaičiuojantis gintaro laikrodis, padarytas net iš 50 litrų gintaro. Visą šį gintaro kiekį surinko ir padovanojo Liepojos gyventojai.

La – Koncertų salė „Didysis gintaras“

Neabejotinai ryškiausias Liepojos kultūrinio gyvenimo simbolis yra koncertų salė „Didysis gintaras“. Aštuonių aukštų pastate yra įrengtos trys koncertų salės. Didžiausioje jų telpa net 1000 žiūrovų. Savo namais šią koncertų salę yra praminę Liepojos simfoninis orkestras – seniausias orkestras Baltijos šalyse. Ši kultūros šventovė pastatyta 2015 metais pagal austrų architektę Folkorę Ginkės projektą. Pavadinimas byloja, kad įkvėpimo projektui buvo pasisemta iš Baltijos priekrantės simbolio – gintaro. Įdomu tai, kad šios koncertų salės konstrukcijoje beveik nėra nei vieno statuso kampo. Esant jos viduje, atrodo, kad lauke nuolat šviečia saulė. Įsitikink tuo pats!

Si – Švč. Trejybės katedra

Liepojos Švč. Trejybės katedra buvo pašventinta 1758 metais. Unikali jos vertybė ir turtas – didžiausi pasaulyje nerekonstruoti mechaniniai vargonai. Jie turi net 131 registrą, 4 manualus ir daugiau kaip 7000 vamzdžių, todėl šis vargonų garsas yra labai sodrus ir išraiškingas. Maršruto pabaigoje rekomenduojame pakilti į katedros bokštą, pasigrožėti iš ten atsiveriančia miesto panorama, ramiai palūkuoti ir žvilgsniu palydėti pro bažnyčią miesto centrą link bėgančias tramvajaus linijas. Vėta priminti, kad

Liepoja buvo pirmasis miestas Baltijos šalyse, kuriame 1899 metais pradėjo kursuoti tuo laiku moderniausia viešojo transporto priemonė – elektrinis tramvajus.

5,1 km maršrutas nuo ženklo „mi“ veda į Pajūrio parką – sek ženklus su muzikos instrumentais.

Būgnai – Janio Čakstės aikštė

Janio Čakstės aikštė yra atitekęs garbingas pirmojo Latvijos prezidento vardas. Čia miesto svečius pasitinka didžiulė, į 35 metrų aukštį iškelta Latvijos vėliava. Maža to, išskirtinį aikštės vardą byloja ir aplink matomos įsimintinos pirmojo šalies prezidento citatos. Nors iš pirmo žvilgsnio tai sunku pastebėti, tačiau ši vieta yra aukščiausias miesto taškas. Ji yra iškilusi 11 metrų virš jūros lygio. Tęsdami neskubų pasivaikščiojimą ir pažinti su miestu, nepamirškite stabtelėti Peldu gatvėje ir pasigrožėti neogotikiniu raudonų plytų gyvenamuoju namu, savo dienas skaičiuojančiu nuo 1902 metų. Tai vienas ryškiausių ir išskirtiniausių ilgamečio vyriausiojo Liepojos architekto Paulo Makso Berči darbų.

Saksofonas – Pajūrio parkas

Liepojos pajūrio parkas yra vienas didžiausių sodintinių parkų Latvijoje, palei jūros krantą plytinčių ilga trijų kilometrų linija. Šiame parke pastabi akis pamatys daugiau kaip 170 vietinių ir įvežtinių medžių rūšių. Įdėja sodinti parką XIX a. pabaigoje kilo tuometinei miesto galvai Karliui Ulihui. Šia idėja siekta dviejų tikslų – pagražinti augančio kurorto teritoriją ir sustabdyti į miestą iš pajūrio slenkantį smėlį. Maža to, aplink naująjį miesto parką netrukus pradėjo dygti vasarnamiai. Iš šio parko galima patogiai nupėdinti iki jūros ir pasigrožėti tenykšte priekrante bei paplūdimiu. Liepojos priekrantė nuo seno traukia poilsiautojus erdviais paplūdimiais ir smulkiosiomis ir baltomis iš sniegas pajūrio smiltimis.

Gitaras – Koncertų sodas „Pūt, vėjini!“

1964 m. pajūrio parke pastatyta koncertų salė po atviru dangumi greitai tapo populiaria vieta įvairiems vasaros festivaliams, koncertams ir kultūriniais renginiams organizuoti. Garsiausias iš jų buvo festivalis „Liepojos gintaras“, kuris anuomet buvo praminas „Latvijos Vudstoku“ ir per 30 gyvavimo metų tapo Liepojos kultūros simboliu bei laisvos minties platforma. Po rekonstrukcijos koncertų sodas „Pūt, vėjini!“ viso vasaros sezono metu siūlo miestelėnams ir miesto svečiams plačią kultūrinę programą. Pasiklausyk legendinės liepojiečių roko grupės „Livi“ dainų prie „Vaiduoklių medžio“ ir palygink savo ranką su plaštakų įspaudais Latvijos muzikantų šlovės alėjoje!

Smuikas – Gulbių tvenkinys

Gulbių tvenkinys ir jo saloje esanti šventyklos tipo pavėsinė savo dienas skaičiuoja nuo 1902 metų. Tais pačiais metais savo darbą pradėjo kurortinė įstaiga – vonios kambarių kompleksas, kurią galima rasti paėjus pėsčiųjų alėja 100 metrų nuo Gulbių tvenkinio jūros link. Anksčiau šio tvenkinio salelėje būta nedidelės arbatinės, kuri buvo tapusi populiaria poilsiautojų susitikimo vieta. Aplink šią teritoriją ilgainiui susiformavo privačių namų rajonas. Hika ir Vites gatvėje dar galima pamatyti vieną tų laikų medinių vasarnamių, išpuoštų medžio drožiniais ir įvairiomis dekoracijomis.

Trimitas – Kūrmajos prospektas

Kūrmajos prospekto ir jo rajono suklestėjimo laikais, XIX–XX a. sandūroje, Liepoja buvo tapusi populiariu kurortu. Šiuo prospektu kursuota tramvajaus, kuris ypatinguosius miesto svečius nugarbandavo iki parko ir pajūrio. Turtingiausieji miestelėnai, norėdami įtvirtinti ypatingą savo statusą, suskubo šiame prospekte statyti privačius ir nuomai skirtus namus. Vienas jų – 1900 m. iškilęs pastatas, kuriame dabar yra įsikūręs Liepojos miesto muziejus. Į jį turėtų užsukti tie, kuriuos domina Liepojos ir Pietinės Kuržemės istorija. Be to, pro einančiųjų šiuo prospektu akis neturėtų praslįsti bronzinės skulptūros – tai Liepojos himno „Mieste, kuriame gimsta vėjas“ personažai: vaitininkas, varna, gintaro latviai ir telefonininkas.

Štai ir maršruto pabaiga. Mums buvo labai smagu kartu pasivaikščioti ir papasakoti apie Liepojos istoriją ir mūsų vertybes.